

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201074
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019201074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Číslo: 100830106/2018

2

1

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Kučerárovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom Vajnorská 98, 831 04 Bratislava, IČO: 31 341 438, zastúpený: JUDr. Elena Štefančíková, advokátka, so sídlom Veternicová 1, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP1-2019/048277 zo dňa 23.05.2019, takto

rozhodol:

Číslo: 100830106/2018

2

1

I. Súd z r u š u j e rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor opravných prostriedkov č. OU-BA-OOP1-2019/048277 zo dňa 23.05.2019 a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-BA-OCDPK1-2018/094769 zo dňa 11.01.2019 a vec v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Číslo: 100830106/2018

2

6

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozkazom č. OU-BA-OCDPK1-2018/094769 zo dňa 01.10.2018 (ďalej len „rozkaz“) uložil žalobcovi pokutu vo výške XXX,- A. podľa § 149 ods. 1 a § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o prevádzke vozidiel“). Dôvodom uloženia pokuty bolo, že žalobca porušil povinnosť podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého bodu v spojení s ustanovením § 117 ods. 1 zákona o prevádzke vozidiel, to znamená bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť v ustanovenej lehote motorové vozidlo VOLKSWAGEN Golf TRENDLIN 1.4 55 kw, VIN: B., EČV: C. (ďalej len „motorové vozidlo“) emisnej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným predpisom vydaným na vykonanie zákona o prevádzke vozidiel, pričom týmto konaním sa ako prevádzkovateľ vozidla dopustil správneho deliktu.

2. Proti rozkazu podal žalobca dňa 19.10.2018 odpor, v ktorom namietal svoju pasívnu legitímáciu, ktorá nie je daná v čase spáchania správneho deliktu, pretože v postavení prenajímateľa uzavrel dňa 06.07.2010 so spoločnosťou Hertz Autopožičovňa s.r.o., Domkárska 14, Bratislava, ktorá bola v postavení nájomcu, Zmluvu o nájme motorového vozidla č. 709811, predmetom ktorej bol nájom motorového vozidla s dobou trvania nájomného vzťahu 12 mesiacov (ďalej len „lízingová zmluva“). Po skončení doby nájmu dňa 06.07.2011 žalobca odpredal motorové vozidlo spoločnosti Autosalón Klokočka Centrum a. s., Borského 876, Praha, Česká republika, IČO: 26435713 (ďalej len „Autosalón Klokočka Centrum a. s.“), v dôsledku čoho sa táto spoločnosť stala vlastníkom vozidla a vozidlo prevzala dňa 06.11.2011. K odporu pripojil fotokópiu lízingovej zmluvy zo dňa 06.07.2010, fotokópiu faktúry č. 02952 o odpredaji motorového vozidla vystavenú dňa 06.07.2011 a fotokópiu Protokolu o vyradení z majetku zo dňa 06.07.2011.

3. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutie č. OU-BA-OCDPK1-2018/094769 zo dňa 11.01.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške XXX,- A. podľa § 149 ods. 1 a § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu zákona o prevádzke vozidiel za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu tým, že porušil povinnosť podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého bodu zákona o prevádzke vozidiel, to znamená bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť motorové vozidlo v ustanovených lehotách motorové emisnej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným predpisom. V odôvodnení uviedol, že na základe výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave č. 2018-09-28-1824739591 vyhotoveného dňa 28.09.2018 bolo zistené, že žalobca je ku dňu uskutočnenia lustrácie vlastníkom motorového vozidla, ako aj držiteľom osvedčenia o evidencii vozidla. Žalovaný konštatoval, že vozidlo nemalo platnú emisnú kontrolu pravidelnú v čase od 06.07.2014 do 01.10.2018, a taktiež uviedol, že ak došlo k zmene držby vozidla, tak podľa § 118 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), všetky práva a povinnosti držiteľa vozidla vykonaním zápisu prevodu držby vozidla orgánom policajného zboru prešli na osobu, na ktorú sa držba vozidla previedla. Z lustrácie Evidenčnej karty vozidla uskutočnenej dňa 11.01.2019, ktorá je súčasťou administratívneho spisu prvostupňového orgánu, vyplýva, že vlastníkom, ako aj držiteľom motorového vozidla je spoločnosť WOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom poukázal na to, že povinnosť podrobiť vozidlo emisnej kontrole sa vzťahuje na prevádzkovateľa vozidla, ktorým je vlastník alebo ním určený držiteľ, pričom žalobca vzhľadom na skutkové okolnosti uvedené v odpore, týkajúce sa predaja motorového vozidla v rozhodnom období, nebol vlastníkom vozidla a ani držiteľom motorového vozidla.

Uviedol, že vlastníctvo, resp. nadobudnutie vlastníckeho práva, je určené podľa príslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a nie podľa evidencie vedenej policajným zborom.

5. Rozhodnutím č. OU-BA-OOP1-2019/048277 zo dňa 23.05.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pričom uviedol, že odvolacie námietky považuje za nedôvodné. Konštatoval, že odpredajom predmetného vozidla spoločnosti Autosalon Klokočka Centrum, a. s. nedošlo k zmene prevádzkovateľa vozidla zapísaného v osvedčení o evidencii časť I a časť II, a preto bol žalobca naďalej zodpovedným za porušenie povinnosti podrobiť vozidlo pravidelnej kontrole technickej alebo emisnej. V súvislosti s prevodom vlastníctva uviedol, že je potrebné, aby prišlo aj k prevodu s vlastníctvom súvisiacich práv a povinností a to zapísaním nového vlastníka alebo držiteľa v osvedčení o evidencii časť I a časť II. Ďalej uviedol, že prepis vozidla má konštitutívny účinok a je administratívnym zavŕšením procesu prevodu vlastníctva tak, ako k tomu prichádza napr. rozhodnutím o vklade do katastra pri prevode vlastníctva nehnuteľností. Napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2019.

II.

Rozsah a dôvody žaloby
(argumenty žalobcu)

6. Proti napadnutému rozhodnutiu žalobca zastúpený advokátkou včas podal správnu žalobu, pôvodne doručенú Krajskému súdu v Bratislave dňa 02.08.2019, ktorú odôvodňoval nesprávnym právnym posúdením veci [§ 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“)] a tým, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP). Navrhol, aby správny súd napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania.

7. Žalobca s poukazom na § 2 ods. 23, § 45 ods. 1 písm. b) druhý bod, § 136 ods. 3 písm. h) a § 148 ods. 25 zákona o prevádzke vozidiel namietal, že povinnosť podrobiť vozidlo emisnej kontrole sa vzťahuje na prevádzkovateľa vozidla, pričom týmto je buď vlastník, alebo vlastníkom určený držiteľ vozidla zapísaný v osvedčení o evidencii časť I a II ako držiteľ. V rozhodnom čase, kedy malo dôjsť k správne deliktu (06.07.2014), nebol vlastníkom ani držiteľom predmetného motorového vozidla, a preto nemohol byť jeho prevádzkovateľom, takže nemal povinnosť podrobiť motorové vozidlo emisnej kontrole pravidelnej podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhý bod zákona o prevádzke vozidiel. Poukázal na to, že vlastníkom aj držiteľom motorového vozidla bola v rozhodnom čase spoločnosť Autosalon Klokočka Centrum a. s., ktorá ako kupujúci nadobudla vlastnícke právo k motorovému vozidlu na základe lízingovej zmluvy zo dňa 06.07.2011. Žalobca nerozporoval skutočnosť, že motorové vozidlo nebolo ku dňu 06.07.2014 podrobené emisnej kontrole pravidelnej, namietal však určenie zodpovedného subjektu, t. j. kto mal uvedenú povinnosť splniť a či bol správny orgán príslušný na uplatnenie predmetnej sankcie voči žalobcovi.

8. Žalobca namietal voči argumentácii žalovaného, že lustráciou v evidencii vozidiel Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo zistené, že vlastníkom a držiteľom motorového vozidla je naďalej žalobca, pretože evidencia vozidiel má podľa žalobcu len deklaratórny, no nie konštitutívny účinok a nie je z nej možné odvodzovať právne postavenie zapísaných osôb. Skutočnosť, že žalobca bol zaevidovaný ako vlastník i držiteľ v čase porušenia povinnosti nezakladá zodpovednosť žalobcu, ani nepreukazuje, že bol skutočným vlastníkom alebo držiteľom, resp. prevádzkovateľom motorového vozidla aj v právnom zmysle slova.

9. Žalobca poukázal na § 133 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v administratívnom konaní preukázal, že v rozhodnom čase nebol vlastníkom ani držiteľom motorového vozidla, teda ho nemožno považovať za prevádzkovateľa, zodpovedného za porušenie povinnosti podrobiť vozidlo emisnej kontrole pravidelnej, pokiaľ bolo preukázané, že vlastníkom aj držiteľom bola tretia osoba.

10. Žalobca namietal aj voči konštatovaniu žalovaného, že prepis vozidla má konštitutívny účinok a je administratívnym zavŕšením procesu prevodu vlastníctva tak, ako k tomu prichádza napr. rozhodnutím o vklade do katastra pri prevode vlastníctva nehnuteľností. K tomuto tvrdeniu uviedol, že nadobudnutie

vlastníckeho práva k hnutelnej veci nie je podmienené akýmkoľvek evidenčným úkonom, napr. intabuláciou vlastníckeho práva do evidencie vozidiel, pre nadobudnutie, resp. dokončenie prevodu vlastníckeho práva k hnutelnej veci, t. j. napr. k motorovému vozidlu, nie je potrebná žiadna evidencia do akéhokoľvek registra, potrebné je najčastejšie prevzatie a zaplataenie kúpnej ceny. Uvedené nie je ani v minimálnej miere podmienené zmenou v evidencii vozidiel a nie je možné si uvedené zamieňať. Skutočnosť, že v danom prípade nedošlo k zápisu do evidencie príslušného dopravného inšpektorátu policajného zboru, nie je podľa žalobcu z hľadiska prevodu vlastníckeho práva absolútne relevantná, pretože zápis v predmetnej evidencii nemá vo vzťahu k vzniku, zmene či zániku vlastníckeho práva, konštitutívne účinky.

11. Žalobca uviedol, že v rozhodnom čase nebol faktickým, ale ani právnym vlastníkom a ani držiteľom motorového vozidla a z uvedeného titulu ani jeho prevádzkovateľom, a to bez ohľadu na záznamy v evidencii vozidiel, t. j. jeho zápisu ako vlastníka a držiteľa. Na základe tejto skutočnosti podľa žalobcu nebolo možné uplatniť voči nemu sankciu za porušenie povinnosti podrobiť vozidlo emisnej kontrole pravidelnej, keďže nebol pre uloženie predmetnej sankcie pasívne vecne legitimovaný.

III.

Vyjadrenie žalovaného a ďalšie podania vo veci

12. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na svojom právnom názore, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Poukázal na výstup z Jednotného informačného systému v cestnej doprave č. 2018-09-28-1824739591 vyhotovený dňa 28.09.2018, z ktorého bolo zistené, že žalobca nepodrobil vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v lehote do 06.07.2014. V období od 06.07.2014 do 01.10.2018 (deň vydania rozkazu o uložení pokuty) nevykonala žalobca ako prevádzkovateľ vozidla, emisnú kontrolu pravidelnú. Žalovaný sa nestotožnil s výkladom žalobcu k § 2 ods. 23 zákona o prevádzke vozidiel a nesúhlasil s tým, že vlastník určuje držiteľa vozidla len na základe lízingovej, resp. kúpe vozidla, ku ktorej došlo podľa lízingovej zmluvy, vychádzajúc z Občianskeho zákonníka. K tomu uviedol, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k zákonu o prevádzke vozidiel lex generalis, a teda zákon o prevádzke vozidiel ako osobitný predpis (lex specialis), má pred ním prednosť. Podľa žalovaného je tento princíp zakotvený aj v § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak“. Podľa žalovaného, ak je v právnom predpise kogentné ustanovenie, podľa ktorého je prevádzkovateľom ten, kto je uvedený v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako vlastník a pokiaľ sú vlastníkom vozidla a osoba zapísaná ako držiteľ rôzne osoby, tak je ním držiteľ, pričom zároveň platí, že ak držiteľ zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho alebo zanikol bez právneho nástupcu, je ním vlastníkom vozidla, tak nie je možné fakultatívne určovať účastníkmi zmluvného vzťahu iný spôsob, ktorým by bol stanovený držiteľ vozidla. Uvedené potvrdzuje aj § 2 ods. 24 zákona o prevádzke vozidiel, podľa ktorého držiteľom vozidla je osoba, na ktorú je vozidlo prihlásené v evidencii vozidiel a ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla. Údaje zapísané v evidencii vozidiel a v osvedčení majú podľa žalovaného konštitutívny charakter a zakladajú priamu zodpovednosť za porušenie povinnosti podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého bodu zákona o prevádzke vozidiel.

13. Žalovaný poukázal na § 118 ods. 2 zákona o cestnej premávke, v zmysle ktorého všetky práva a povinnosti držiteľa vozidla vykonaním zápisu prevodu držby orgánom policajného zboru prešli na osobu, na ktorú sa držba previedla a teda nie je smerodajné, kto v skutočnosti reálne vozidlo užíval, ale nositeľom práv a povinností je ten, kto je zapísaný v dokladoch vozidla. Podľa žalovaného na uvedené nemá vplyv žalobcom predložená faktúra č. 02952 zo dňa 06.07.2011 za odpredaj vozidla a fotokópia Protokolu o vyradení z majetku na základe ukončenia lízingovej zmluvy zo dňa 06.07.2011, lebo nebola splnená podmienka podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel, podľa ktorej emisnej kontrole pravidelnej podlieha motorové vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike a nie je dočasne vyradené z evidencie vozidiel. Predaj vozidla do Českej republiky nemá za následok automatické vyradenie z evidencie vozidiel v Slovenskej republike.

14. Žalovaný dodal, že k vzniknutej nepriaznivej situácii došlo nedbanlivosťou, resp. nevedomosťou žalobcu, keďže mal a mohol vedieť, že predajom vozidla nebol automaticky zbavený postavenia prevádzkovateľa predmetného vozidla podľa zákona o prevádzke vozidiel.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

15. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 1S správneho súdu, následne bola vec v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-6S/161/2019.

16. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, ktoré mu predchádzalo, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

17. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 09.08.2024, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP. Právna zástupkyňa žalobcu, ktorá žiadala nariadiť pojednávanie, svoju účasť nakoniec ospravedlnila podaním doručeným dňa 08.08.2024.

18. Podľa § 2 ods. 23 zákona o prevádzke vozidiel, prevádzkovateľom vozidla je vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ vozidla.

19. Podľa § 2 ods. 24 zákona o prevádzke vozidiel, držiteľom vozidla je osoba, na ktorú je vozidlo prihlásené v evidencii vozidiel a ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla.

20. Podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého bodu zákona o prevádzke vozidiel, prevádzkovateľ vozidla je povinný bez vyzvania a na vlastné náklady vozidlo podrobiť emisnej kontrole pravidelnej v lehotách, spôsobom a v rozsahu ustanovenými vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. h).

21. Podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel, emisnej kontrole pravidelnej podlieha motorové vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike a nie je dočasne vyradené z evidencie vozidiel; to neplatí pre jednotlivé vozidlo s obmedzenou prevádzkou schválené podľa § 26.

22. Podľa § 148 ods. 14 písm. b) piaty bod zákona o prevádzke vozidiel, okresný úrad uloží prevádzkovateľovi vozidla pokutu XXX A. za každé vozidlo, ak nepodrobí vozidlo v ustanovenej lehote emisnej kontrole pravidelnej podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého alebo štvrtého bodu.

23. Podľa § 148 ods. 25 zákona o prevádzke vozidiel, v konaní o správnych deliktoch prevádzkovateľa vozidla je prevádzkovateľom vozidla

a) držiteľ osvedčenia, ak vlastník vozidla a osoba zapísaná v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia sú rôzne osoby, a

b) vlastník vozidla, ak držiteľ osvedčenia zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho alebo zanikol bez právneho nástupcu.

24. Podľa § 118 ods. 1 zákona o cestnej premávke, orgán Policajného zboru vykoná zmeny v evidencii, ak o to požiada vlastník vozidla zapísaný v osvedčení o evidencii časť I alebo časť II alebo vlastník vozidla, ktorý hodnovernými dokladmi preukáže spôsob nadobudnutia vlastníctva vozidla a plnenie s tým súvisiacich povinností; povinnosti podľa § 116 v tomto prípade plní vlastník vozidla.

25. Podľa § 51 ods. 1 písm. b) bod 1 vyhlášky Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 138/2018 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti v oblasti emisnej kontroly, emisnej kontrole pravidelnej v lehote do štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojročných lehotách podlieha vozidlo kategórie M1 okrem vozidla kategórie M1 so zážihovým motorom

s nezdokonaleným emisným systémom, ktoré podlieha emisnej kontrole pravidelnej v lehote do jedného roka po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v jednoročných lehotách.

26. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správneému vybaveniu veci.

27. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

28. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

29. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správneému orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správneým orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správneému orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správneému orgánu dokladovať.

30. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

31. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

V.

Právne posúdenie

32. Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní bolo napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým bol žalobca sankcionovaný za správny delikt spočívajúci v nedodržaní povinnosti podrobiť motorové vozidlo emisnej kontrole pravidelnej. Správny súd po oboznámení sa s predmetom konania konštatuje, že relevantným pre posúdenie dôvodnosti žaloby je vyriešenie otázky, či bol žalobca subjektom zodpovedným za spáchanie správneho deliktu a mal pasívnu legitímáciu v správnom konaní, inak povedané, či bol v postavení prevádzkovateľa vozidla, a teda, či mu mohla byť zo strany správnych orgánov vyvodená zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu podľa § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu zákona o prevádzke vozidiel.

33. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu zistil, že z dokladov predložených žalobcom, ktoré sú jeho súčasťou a ktoré žalobca priložil k odporu vyplynulo, že skutkový stav tak, ako ho popísal žalobca v žalobe, má v týchto dokladoch oporu. Z lízingovej zmluvy je zrejmé, že žalobca ako prenajímateľ uzavrel so spoločnosťou Hertz Autopožičovňa s.r.o. so sídlom Domkárska 14, Bratislava ako nájomcom, nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom predmetného motorového vozidla s dobou trvania nájmu 12 mesiacov. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedené evidenčné číslo motorového vozidla C., pričom správne evidenčné číslo je C.. Z faktúry č. 02952 o odpredaji motorového vozidla vystavenej dňa 06.07.2011 vyplynulo, že žalobca ako predávajúci (dodávateľ) vyfakturoval kupujúcemu (odberateľovi) Autosalón Klokočka Centrum a. s. odpredaj predmetného motorového vozidla VOLKSWAGEN Golf, EČV: C., s dátumom splatnosti 20.07.2011. Z Protokolu o vyradení z majetku zo dňa 06.07.2011 vyplynulo, že

došlo k riadnemu ukončeniu lízingovej zmluvy č. 709811 a motorové vozidlo bolo ku dňu 06.07.2011 vyradené z majetku žalobcu. Zo základných údajov uvedených v Evidenčnej karte vozidla zo dňa 11.01.2019 je zrejmé, že motorové vozidlo bolo dňa 06.07.2010 prvýkrát zaregistrované v Slovenskej republike, ako vlastníkom motorového vozidla bola zapísaná spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., pričom v časti Úradné záznamy vozidla je uvedené poznámka, že vozidlo je dovezené zo zahraničia – z Českej republiky. Z výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave č. 2018-09-28-1824739591 vyhotoveného dňa 28.09.2018 vyplynulo, že motorové vozidlo neabsolvovalo od jeho prvej evidencie v Slovenskej republike (dňa 06.07.2010) emisnú kontrolu. Podľa § 51 ods. 1 písm. b) bod 1 vyhlášky Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 138/2018 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti v oblasti emisnej kontroly, motorové vozidlo kategórie M1 podlieha emisnej kontrole pravidelnej v lehote do štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojročných lehotách podlieha vozidlo kategórie M1. Uvedená lehota tým pádom začína plynúť po uplynutí štyroch rokov odo dňa prvej evidencie motorového vozidla (06.07.2010), t. j. dňa 06.07.2014.

34. Správny súd úvodom pripomína, že pre správne posúdenie veci považuje za kľúčové zodpovedanie otázky, či napadnutým ako aj prvostupňovým rozhodnutím určený zodpovedný subjekt – žalobca, svojim konaním resp. nekonaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu cestného zákona, a to s akcentom na znak skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu, ktorým je subjekt. Subjektom, u ktorého možno vyvodiť zodpovednosť za spáchanie uvedeného správneho deliktu, je prevádzkovateľ vozidla (§ 148 ods. 14 zákona o prevádzke vozidiel). Pokiaľ ide o definíciu prevádzkovateľa, za tohto sa považuje vlastník vozidla alebo týmto vlastníkom určený držiteľ vozidla (§ 2 ods. 23 zákona o prevádzke vozidiel). Pokiaľ ide o držiteľa vozidla, týmto je osoba, na ktorú je vozidlo prihlásené v evidencii vozidiel a ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla (§ 2 ods. 24 zákona o prevádzke vozidiel) a dokladmi od vozidla sú osvedčenie o evidencii časť I a časť II pri vozidle podliehajúcemu prihláseniu do evidencie vozidiel alebo technické osvedčenie vozidla pri vozidle nepodliehajúcemu prihláseniu do evidencie vozidiel (§ 2 ods. 25 zákona o prevádzke vozidiel).

35. S poukazom na § 118 ods. 1 zákona o cestnej premávke správny súd uvádza, že zákonodarca predpokladá, že osoba uvedená v osvedčení o evidencii časť I alebo časť II nemusí byť vlastníkom vozidla, teda predpokladá aj taký právny stav, kedy je vlastníkom iná osoba ako zapísaná v osvedčení. Jedným z oprávnení vlastníka motorového vozidla je určiť držiteľa vozidla. Držiteľom vozidla je osoba, na ktorú je vozidlo prihlásené v evidencii vozidiel a ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla (§ 2 ods. 24 zákona o prevádzke vozidiel). Z hľadiska posúdenia osoby ako držiteľa vozidla v zmysle § 2 ods. 24 zákona o prevádzke vozidiel je bez právneho významu spôsob vzniku predmetnej držby. Právne relevantnou je len skutočnosť, že ide o osobu uvedenú v evidencii vozidiel a jej uvedenie zodpovedá vôli vlastníka vozidla.

36. Kľúčovou námietkou žalobcu bolo, že v rozhodnom čase nebol vlastníkom ani držiteľom vozidla, keďže vlastníkom aj držiteľom bola spoločnosť Autosalon Klokočka Centrum a. s., ktorá ako kupujúci nadobudla vlastnícke právo k motorovému vozidlu na základe lízingovej zmluvy zo dňa 06.07.2011, a teda žalobca nebol prevádzkovateľom motorového vozidla, u ktorého bolo možné vyvodiť zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu. Žalovaný reagoval vo vyjadrení na túto námietku argumentáciou, ktorej podstata spočívala v tom, že prevádzkovateľom je ten, kto je uvedený v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako vlastník a pokiaľ sú vlastníkom vozidla a osoba zapísaná ako držiteľ rôzne osoby, tak je ním držiteľ, pričom údaje zapísané v evidencii vozidiel a v osvedčení majú podľa žalovaného konštitutívny charakter a zakladajú priamu zodpovednosť za porušenie povinnosti podľa § 45 ods. 1 písm. b) druhého bodu zákona o prevádzke vozidiel.

37. Správny súd vychádzajúc z § 2 ods. 23 zákona o prevádzke vozidiel konštatuje, že citovaný zákon za prevádzkovateľa vozidla považuje primárne vlastníka vozidla, alternatívne týmto vlastníkom určeného držiteľa vozidla. Právna úprava v § 148 ods. 25 citovaného zákona upresňuje, že v konaní o správnych deliktach prevádzkovateľa vozidla, o aký ide aj vo veci samej, je prevádzkovateľom vozidla buď držiteľ osvedčenia, ak vlastník vozidla a osoba zapísaná v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia sú rôzne osoby, alebo vlastník vozidla, ak držiteľ osvedčenia zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho alebo zanikol bez právneho nástupcu.

38. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že vlastníkom hnutelnej veci je osoba, ktorá je ako vlastník evidovaná v zákonom stanovenom registri alebo osoba, ktorá vie hodnoverným spôsobom vlastníctvo

preukázať. Vo vzťahu k otázke nadobudnutia vlastníctva, o aké malo ísť v prejednávanej veci, možno poukázať na všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 132 a § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých vlastníctvo veci možno nadobudnúť zmluvou, pričom ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Osobitnú úpravu v tomto smere môže predstavovať úprava obsiahnutá v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), ktorá však upravuje moment nadobudnutia vlastníctva na podobnom princípe (t. j. napr. v zmysle § 443 a ďalšie Obchodného zákonníka, v prípade kúpnej zmluvy odovzdaním, alebo neskôr, ak sa strany na tom písomne dohodnú, prípadne momentom, kedy kupujúci získa oprávnenie nakladať s vecou).

39. V nadväznosti na uvedené možno všeobecne konštatovať, že nadobudnutie vlastníctva v zásade nie je pri hnuiteľných veciach podmienené zápisom do osobitného registra, či evidencie, ako je tomu v prípade nehnuteľností, pri ktorých je nadobudnutie vlastníctva determinované vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak (§ 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti správny súd neakceptuje argumentáciu žalovaného uvedenú už v napadnutom rozhodnutí, v zmysle ktorej žalovaný poukazyval na podobnosť evidencie zmien týkajúcich sa vlastníctva vozidiel s katastrálnym konaním, teda podľa zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), (ďalej len „katastrálny zákon“). Rozdielom je najmä samotná hmotno-právna povaha zápisu/vkladu do katastra nehnuteľností. Uvedené vyplýva z § 28 ods. 1 a ods. 2 katastrálneho zákona, podľa ktorého sa práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv zapisujú do katastra vkladom a predovšetkým je *expressis verbis* ustanovené, že práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 katastrálneho zákona vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. Z príslušných ustanovení zákona vyplýva, že právna účinnosť zmlúv týkajúca sa údajov o právach k nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov nastávajú až vydaním rozhodnutia - vkladom do katastra. Pokiaľ je uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudne kupujúci až rozhodnutím príslušnej správy katastra. Takéto rozhodnutie má konštitutívny účinok, teda právny stav založený zmluvou nastane až momentom právoplatnosti rozhodnutia. Takúto a ani obdobnú právnu úpravu zákon o prevádzke vozidiel ani zákon o cestnej premávke neobsahuje; zápis do evidencie vozidiel nemá vecno-právny účinok nadobudnutia vlastníckeho práva k vozidlu.. Prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu ako hnuiteľnej veci, resp. účinnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu na základe zmluvy, nie je zákonom o prevádzke vozidiel ani zákonom o cestnej premávke nijako podmienená zápisom údajov do evidencie, či osvedčenia o vozidle.

40. Pokiaľ ide o prihlasovanie vozidiel do evidencie a vykonanie zmien v evidencii vozidiel, príslušná právna úprava - zákon o cestnej premávke, neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by sa dalo vydedukovať, že takéto evidenčné úkony sú podmienkou vzniku, zmeny alebo zániku vlastníckych alebo obdobných (odvođených) práv k motorovému vozidlu. V zmysle zákona o cestnej premávke je evidencia vozidiel informačným systémom policajného zboru podľa osobitného predpisu, ktorý sa vedie na účely získavania informácií o vlastníkoch vozidiel, držiteľoch vozidiel, osobách, ktoré zastupujú vlastníkov vozidiel alebo držiteľov vozidiel, osobách oprávnených konať za vlastníka vozidla alebo za držiteľa vozidla, technických údajov vozidiel, vydaných dokladoch, tabuľkách s evidenčným číslom a poskytovaní údajov z tejto evidencie. Vlastník vozidla, ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, je povinný osobne toto vozidlo prihlásiť do 30 dní po jeho nadobudnutí; pritom uvedie, kto má byť zapísaný v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako jeho držiteľ. Vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla splnomocnený na tento úkon vlastníkom vozidla je povinný osobne oznámiť orgánu policajného zboru, ktorý vozidlo eviduje, zmenu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Zápisy vykonané v danom kontexte orgánom policajného zboru sú zápsmi s deklaratórnym účinkom, a teda len evidujú právny stav, ktorý už vznikol skôr. Skutočnosť, že evidencia vozidiel nemá charakter ako kataster nehnuteľností preukazuje aj § 118 ods. 1 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého orgán Policajného zboru vykoná zmeny v evidencii aj v prípade, ak o to požiadala vlastník vozidla nezapísaný v osvedčení o evidencii, no ktorý hodnovernými dokladmi preukáže spôsob nadobudnutia vlastníctva vozidla. Nadobudnutie vlastníctva teda predchádza evidencii tejto zmeny. Vo vzťahu k posudzovanému prípadu to znamená, že pokiaľ bola uzavretá lízingová zmluva, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k motorovému

vozidlu, kupujúci nadobúda vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je účastníkmi zmluvy dohodnuté inak (§ 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Evidenčný úkon zápisu vlastníka vozidla vykonaný orgánom policajného zboru nemá konštitutívne účinky.

41. Žalobca v administratívnom konaní hodnoverným spôsobom preukázal, že nebol v čase spáchania správneho deliktu prevádzkovateľom vozidla (t. j. ani vlastníkom, ani vlastníkom určeným držiteľom vozidla). Preto aj s prihliadnutím na argumentáciu ohľadom nadobudnutia vlastníctva a účinkov prevodu vlastníctva k vozidlu správny súd konštatuje, že jeho evidovanie v informačnom systéme bolo len administratívnou evidenciou a nemožno na tomto zistení vo svetle žalobcom predložených dôkazov prisvedčiť správnosti tvrdeniu o naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 148 ods. 14 písm. b) piaty bod zákona o prevádzke vozidiel. Bolo by v rozpore so základnými zásadami správneho trestania, ak by bolo možné sankcionovať subjekt, ktorý nie len materiálne, no ani formálne nezodpovedal za nesplnenie predmetnej povinnosti. Uvedené platí aj v prípade tzv. objektívnej zodpovednosti, v rámci ktorej je sankcionovaný subjekt zodpovedný za predchádzanie určitému konaniu, ktorého sa dopustila iná osoba (§ 6a zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov). V posudzovanom prípade ale nebolo v moci žalobcu zabezpečiť plnenie predmetnej povinnosti, resp. predchádzať sankcionovanému konaniu.

42. Na objasnenie a sankcionovanie správneho deliktu musia byť všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu - subjekt, objekt, objektívna stránka - obligatórne naplnené a zistené kumulatívne. V prípade, ak čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu. Jedným z pojmových znakov, ktorý nad pochybnosti musí byť zistený v deliktuálnom konaní je subjekt, teda osoba, ktorá správny delikt spáchala. Takouto osobou môže byť len subjekt spôsobilý na práva a povinnosti vyplývajúce zo skutkovej podstaty toho ktorého správneho deliktu, teda musí spĺňať predpoklad ustanovený zákonom. Osobou povinnou bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť motorové vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v lehotách, spôsobom a v rozsahu ustanovenými vykonávacím právnym predpisom, je prevádzkovateľ [§ 45 ods. 1 písm. b) druhý bod zákona o prevádzke vozidiel]. Žalobca v administratívnom konaní preukázal, že nebol v čase tvrdeného spáchania správneho deliktu prevádzkovateľom vozidla - ani vlastníkom ani ním určeným držiteľom vozidla. V dôsledku uvedeného tak nebola naplnená skutková podstata vyššie uvedeného správneho deliktu v časti subjektu. Správne orgány pochybili v tom, že neskúmali, kto je prevádzkovateľom motorového vozidla na účel konania o správnych deliktoch prevádzkovateľa podľa § 148 ods. 25 zákona o prevádzke vozidiel ani po tom, čo žalobca relevantne sponchybnil správnosť zápisu v evidencii vozidiel predložením lízingovej zmluvy zo dňa 06.07.2011.

43. Správny súd zároveň poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave v obdobnej veci týkajúcej sa rovnakých účastníkov konania č. k. 2S/42/2020–60 zo dňa 23.02.2023, ktorým zrušil rozhodnutia orgánov verejnej správy a vec vrátil orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dané rozhodnutie sa týkalo sankcie za správny delikt spočívajúci v nedodržaní povinnosti podrobiť motorové vozidlo pravidelnej kontrole, pričom Krajský súd v Bratislave posúdil rovnakú právnu otázku, t. j. či bol žalobca v postavení prevádzkovateľa vozidla a teda, či voči nemu mohla byť zo strany správnych orgánov vyvolaná zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu, rovnako ako vyššie uviedol Správny súd v Bratislave. Správny súd si je vedomý skutočnosti, že uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Stk/11/2022 zo dňa 28.06.2023 zrušený a vrátený správne súdu na opätovné rozhodnutie, avšak v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky nebolo vyhodnotenú ako vecne nesprávne posúdenie otázky, či bol žalobca v postavení prevádzkovateľa vozidla. Dôvodom zrušenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave bola iná procesná otázka.

44. S ohľadom na vyššie uvedené správny súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie, sú nezákonné, nakoľko správne orgány vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom na ich zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP a vrátenie veci na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP.

45. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v zmysle § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný. V ďalšom konaní sa prvostupňový orgán verejnej správy zameria na opätovné zisťovanie subjektu zodpovedného za spáchanie predmetného správneho

deliktu, vec opätovne riadne posúdi v intenciách tohto rozsudku a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v zmysle ustanovenia § 47 správneho poriadku.

46. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

47. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Číslo: 100830106/2018

2

2

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačna sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 493e SSP a v spojení s § 145 ods. 2 písm. a) SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačna sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).